GS1884

Visor,

för

Östergöthlands

Raska Bewärings-Ungdom.

år 1844.

Linköping,
tryckt hos C. F. Ridderstad, 1844.

Kostar 2 R. Rgs.

Ung yngling! om du hjerta har
att trampa fäders fjät,
flyg till ditt fosterlands försvar,
dö, eller rädda det.

Så ljuffigt är ej källans sus
bredvid en blomsterstrand;
så herrligt icke dagens ljus,
som död för fosterland.

Hwart tidehwarf ditt hjeltenamn
på ryktets wingar för,
när i odödlighetens famn
ditt lof du sjungas hör.

Ditt namn skall ock en stjerna så.
En skönhet, ung och fri,
skall till din graf med rosor gå,
och deß prestinna bli.

Den lilla flickan.

Flicka för en tappre Krigare.

Ej! jag lyfter hyra mich
Nagon mentlas öre.
Ej i hela hela werlden
Skär ej emot ett hår,
Ehuru mått och hela
Wore ifrån hufvudet.

Ehuruväl flickan ej wet,
Hwad hon sjunger om,
Ehuru hon ej förstår
Hwad hon talar om,
Ehuru hon ej känner
Hwad hon menar med,
Ehuru hon ej ser
Hwad hon gör,
Ehuru hon ej hör
Hwad hon hör,
Ehuru hon ej förnimmer
Hwad hon förnimmer,
Ehuru hon ej förstår
Hwad hon förstår,
Ehuru hon ej förmår
Hwad hon förmår,
Ehuru hon ej kan
Hwad hon kan,
Ehuru hon ej wet
Hwad hon wet,
Ehuru hon ej är
Hwad hon är

Låt upp hwart hjerta och låt upp hwart bröst,
För frid och sanning, helgelse och tröst,
Och gif hwar tanke kraft och wingar du,
Att lyfta sig till dig i trone nu!

O, låt din kärlek stå ibland oß fram
En härlig palm med högwärt reslig stam,
Och låt i kronan, till en blomsterkrans,
Förenas wåra hjertan, i din glans.

Men kommer striden, låt din starkhet då
Sin winge ut i hwarje hjerta slå,
Och låt din anda, låt ditt helga ord
Oß lära segra för wår fosterjord.

I tron på dig wi fly ej farans hot
I tron på dig som klippan står wår fot,
I tron på dig, framåt I djupa led!
Men allt är intet der ej du är med.

War med oß Gud! Du af hwars stämma hörs
Ett genljud blott då zerafsharpan rörs,
Hwars thron står gungande på hymners ljud,
War med och öfwer oß, o Herre Gud!

Upp, bröstet för Komma och fäderneby,
hwad hjerta är fallit här i norden?
Hwem lifwas ej än af den gothiska hygd,
hwars nytte hg strädt öfwer jorden?
Hwem lemnar ej manlig en älskare fann
att wårda se minnen, att frieda det namn,
som härtar nll mån och till hjeltar.

Wet familja för lamning, för mod och för hygd,
med fänlla för ärar och fritten,
wi härja ej grannarnas fruktiga bygd,
men bäfwa ej heller för strider.
Ja, friheten och manlighet här flela so,
och få länge fortplantas uganmal tro,
som Gatwagnen efwer oß hwälfwer.

En ny

Krigs-Sång för Swenska Ynglingar.

Friskt mod Kamrater.

Friskt mod kamrater! Der hemma går
Wår fader, den gamle och beder;
Men komma wi hem utan seger i år,
Så skäms han för mig och för eder.
Dock wi skola wisa, att son war wärd,
Att draga för gubben det blanka swärd.

Friskt mod kamrater! Der hemma går
Wår flicka, så skön att betrakta;
Men komma wi hem utan seger i år
Hon skulle den sege förakta.
Dock wi skola wisa om ock med wår död,
Att rätt wi förstodo hwad kärleken böd.

Friskt mod kamrater! Gån trygga på
Dit äran och pligten oß kalla;
Det skönaste lifwet har krigarn ändå,
Han kan icke fly, endast falla.
Och den som faller bland blixtrande swärd,
Skall Swea finna en lager wärd.